

lunde betryggende kunde søje en Værditold til Vægttolden paa Tobak. Jeg har ikke stillet noget saadant Forslag, men jeg har villet nævne det i Forbindelse med det Vædringsforslag, der er stillet, fordi det staar for mig saaledes, at vi, naar vi skulle fyldestgøre de stærke Ønsker, der ere fremme, og som jeg ikke tvivler om ville fremkomme baade kraftigere og stærkere i kommende Tider, Ønskerne om Nedsættelse af gamle Afgifter og Statskassens Overtagelse af nye betydelige Udgifter, ville være nødte til paa flere Omraader end blot Tobak alene at søge at bringe noget langt klæffeliger ud af Bestatningen end det, den hidtil har givet, og at man da særlig er henvist til at søge at forøge Bestatningen paa saadanne Omraader, hvor Staten særlig falder paa dem, der have Raad, eller i alt Fald tro at have Raad til at forbruge Sukksugenstande, det er for mig ganske sikkert. Den Bestatning af Tobakken, som er foreslaaet i Lovforslaget, vil jo antagelig give henved 2 Millioner, altsaa ikke en Gang saa meget som 1 Kr. pr. Individ. Det er i mine Tanker et utilbørligt lille Udbytte af en Tobaksbestatning.

Jeg kan selvfølgelig ikke anbefale noget af Vædringsforslagene under Nr. 56 og 57, men skal med Taalmodighed finde mig i Vedtagelsen af et af dem. Jeg tror mig berettiget til at hævde, at Forbruget af indført fremmed Brænde er Luksus her i Landet. Jeg tror, at en tidligere Udtalelse af mig er bleven misforstaaet, som om jeg overhovedet vilde stemple Forbruget af Træ til Brændsel som Luksus. Men det er langt fra min Mening. Derimod tror jeg med Hætte at kunne betegne Forbruget af indført Brænde som Luksus og kun Luksus; det er ikke noget, som vil ramme den mindre bemidlede Forbruger her i Landet. Der er en saa stor Forskel i Prisen paa Varme, tilvebragt gennem købt fremmed Brænde og gennem købt fremmed Kul, ikke at tale om ved danske Træv og dansk Brænde af 2den og 3dje Klasse, at jeg ikke tror, at det med rette skal kunne modsiges, at Brugen af fremmed Brænde, som i Reglen kun er af første Klasse, med Søje kan kaldes Luksus. Det er jo imidlertid ikke særlig for at opnaa større Indtægter for Statskassen, at jeg har foreslaaet, at Brænde skal være toldpligtigt, og jeg vil tilføje, det har heller ikke særlig været for at beskytte dansk Skovbrug; men jeg har haft det Formaal at afstære den Afgang, der ellers er til under Navn af Brændsel at indføre Træ, der bliver brugt som Raastof til videre Fabrikation, det være sig Bøgetræ, der bruges som Savntræ og

som meget godt kan bruges som Savntræ, selv om det ikke er længere end to Fod; thi som bekendt er den almindeligste Anvendelse af det fremmede Bøgetræ som Savntræ den at bruge det til Smørtræer, og Stavernes Højde er jo som oftest under 2 Fod, det er kun de meget store Smørtræer, hvis Højde overstiger 2 Fod. Den anden hyppige Anvendelse af Brændetræ er som Raastof til Fabrikationen i Cellulosefabrikkerne. Jeg vilde altsaa sætte Pris paa at beholde Bestemmelserne saaledes, som de foreligge i Lovforslaget; men om et af Vædringsforslagene bliver vedtaget, maa jeg og vil jeg finde mig deri og det saa meget mere, som jeg selv tidligere har fremsat et Forslag, der har været temmelig ligt i alt Fald det ene Vædringsforslag.

Det næste Vædringsforslag er tiltraadt af Udvalget, det behøver jeg altsaa ikke at omtale. Jeg har intet at indvende mod det af Udvalget stillede Vædringsforslag under Nr. 59, hvorved en hel Afdeling af Lovforslaget vil blive udtaaren, det har jeg saa meget mindre noget imod, som det samme Æmne jo i dette Øjeblik foreligger for Landstinget i et andet fra Folketinget oversendt Lovforslag.

Jeg skal anbefale Vædringsforslaget under Nr. 64. Jeg er ikke blind for, hvilke Vanskeligheder det vil have at fastsætte en Tarabestemmelse og endnu mere at fastsætte Bestemmelsen om Tillæg for manglende Omvøb eller Indlæg; men jeg tror, at det er rigtigt, at der haves en Bemyndigelse til at fastsætte saadanne baade af Hensyn til Frilageret og af Hensyn til Benyttelsen af Frihavnen, dog muligvis mest af Hensyn til den første. Og jeg haaber, at netop det, at man har Bemyndigelsen til at ordne disse Forhold ved kongelig Anordning, vil bevirke, at man i alt Fald ikke i noget stort Omfang vil komme til at gøre Brug af den. Jeg haaber, at det skal afholde Folk fra at misbruge Frihavnen og Frilageret til at skaffe sig en let Indsørel af Varer i Sammenligning med den Indsørel, der sker umiddelbart til Toldterritoriet uden at lægge Besen om ad Frilageret. Derfor man vil gøre denne Indvending mod Forslaget, som jeg i øvrigt ikke har hørt, at det saa var bedre, at man vedtog Bestemmelserne i selve Lovforslaget, saa vil jeg sige, at Opgaven kan være vanskelig at løse ved kongelig Anordning efterhaanden; men jeg vil betegne det som aldeles umuligt at løse den ved Bestemmelser i dette Forslag.

Vædringsforslaget under Nr. 65 hører ikke til dem, som den ærede Ordfører . . .